

Atmosféra a svébytnost místa

Zelný trh je jeden z mála veřejných prostor v Brně, který si podržel atmosféru a svébytnost místa s historickým nádechem a kouzlem dřívější doby. Tato atmosféra je zřetelná a návštěvník ji cítí i přesto, že je dnes náměstí příliš zatížené dopravou a v průběhu doby utrpělo i drobné šrámy na provozním uspořádání, dlažbách a okolních domech.

Návštěvníky Zelného trhu je nejvíce ceněna právě tato atmosféra a největší přítěží je pro ně obslužná doprava a velké množství zaparkovaných aut.

Podobný pocit mají i autoři studie a jsou přesvědčeni, že Zelný trh nepotřebuje převratné změny a zásahy, ale citlivé úpravy vycházející z místa samotného. Tyto úpravy musí počítat i s obslužnou dopravou náměstí, a to vzhledem k jeho současným i výhledovým aktivitám.

Autoři se v návrhu úprav pokusili odstranit či omezit negativní prvky a naopak umocnit pozitivní prvky, které utvářejí atmosféru místa, a to jak v době konání trhů, tak i ve večerních hodinách. Návrh vychází z myšlenky, kde náměstí je jeden prostorový a provozní celek, který je tvořený centrální částí, na kterou po obvodu navazují jednotlivé přilehlé části s vymezenými funkcemi.

Tyto navazující části na obvodu vytváří potřebné předpolí objektů, jsou relativně samostatné, ale zároveň

provozně a prostorově propojené s centrálním prostorem, čímž tvoří jeden organický celek – jedno náměstí.

Centrální prostor náměstí je převážně určen pro pěší, pro konání trhů a další akce a je vymezen jasně určenými trasami pro pěší a dopravní obsluhu. Navazující části na obvodu jsou vymezeny určenou funkcí (hlavní pěší tah, hry dětí, malé náměstí atd.). Pro podržení svébytné atmosféry autoři navrhují dlažby, které vycházejí z původních forem a materiálů.

Při návrhu uspořádání tržiště autoři vycházeli z požadavku pro zachování základních pěších tras s jednoduchou orientací a uvolnění prostoru kolem kašny Parnas. V návrhu je vyznačeno schéma uspořádání tržiště, kde je možno umístit 100 – 150 stánků. Poloha jednotlivých stánků bude vyznačena kovovými terči v dlažbě.

Autoři studie omezují počet parkujících aut na náměstí. Parkovací místa dělí na stálá, proměnná a nárazová. V základním řešení umísťují 23 stálých stání, 29 podzemních a cca 36 stáních proměnných.

Navržený mobiliář (lavičky, odpadkové koše, svítlny) má jednoduché tvary, převážně v provedení kov – dřevo a vychází z klasických forem. Drobná architektura je navržena převážně z kamene (motiv studny, vodní prvky atd.).

